

ÎNCHEIERE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Direcția generală locativ – comunală a Consiliului municipal Chișinău,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Stoicev Dumitru împotriva Direcției generale locativ-comunale și amenajare a Consiliului municipal Chișinău cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Direcția generală locativ-comunală și amenajare a Consiliului municipal Chișinău și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 ianuarie 2017, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 28 ianuarie 2015, Stoicev Dumitru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției generale locativ-comunale și amenajare a Consiliului municipal Chișinău (în continuare DGLCA a Consiliului mun. Chișinău) cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a invocat că în corespundere cu hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29 decembrie 2014, a fost repus în funcția de șef al secției asistență locativă și imobiliară a DGLCA a Consiliului mun. Chișinău, care urma a fi executată imediat de ultima.

Menționează Stoicev Dumitru că, prin ordinul DGLCA a Consiliului mun. Chișinău nr. 276-c din 31 decembrie 2014, a fost anulat ordinul nr. 12/221-c din 07 decembrie 2012 „Cu privire la destituirea din funcția de șef al secției asistență locativă și imobiliară a Direcției generale locativ-comunale și amenajare a Consiliului mun. Chișinău”.

Iar, prin ordinul DGLCA a Consiliului mun. Chișinău nr.277-c din 31 decembrie 2014, a fost repus în funcția de șef al serviciului locațiune a fondului

locativ municipal, prin care a fost substituită în 2013 fosta funcție de șeful secției asistență locativă și imobiliară.

A mai indicat Stoicev Dumitru că la 31 decembrie 2014, prin ordinul DGLCA a Consiliului mun. Chișinău nr. 280-c, a fost concediat din funcția de șef al serviciului locațiune a fondului locativ mun. Chișinău de la 31 decembrie 2014, conform art. 86 alin. (1) lit. h) Codul Muncii.

Consideră reclamantul că, ordinul DGLC a Consiliului mun. Chișinău nr. 280-c din 31 decembrie 2014 „Cu privire la concedierea din funcție a dlui Stoicev Dumitru” din funcția de șef al Serviciului locațiune a fondului locativ municipal al DGLCA de la 31 decembrie 2014 emis în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) Codul muncii este ilegal, nefondat și lipsit de suport juridic.

Solicită anularea ordinului nr. 280-c din 31 decembrie 2014 „Cu privire la concedierea din funcție a lui Stoicev Dumitru”, restabilirea în funcția de șef al serviciului locațiune a fondului locativ municipal a DGLCA a Consiliului mun. Chișinău începând cu 31 decembrie 2014 până la 30 ianuarie 2017 inclusiv, încasarea de la Direcția generală locativ-comunală și amenajare a Consiliului mun. Chișinău a salariului pentru absența forțată de la locul de muncă în mărime nu mai mică decât salariul mediu lunar, cheltuielilor suplimentare legate de contestarea concedierii din serviciu, (de consultarea specialiștilor, cheltuielilor de judecată, inclusiv și de asistență juridică în sumă totală de 1 000 euro), precum și repararea prejudiciului moral în mărime de 90 000 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 17 iunie 2015, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2015, s-a admis renunțul reclamantului Stoicev Dumitru la acțiune, în partea ce ține de compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea concedierii din serviciu (consultarea specialiștilor, cheltuielile de judecată, asistență juridică, etc.) în sumă de 1 000 euro. Procesul civil în prezenta cauză civilă, în partea ce ține de compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea concedierii din serviciu (consultarea specialiștilor, cheltuielile de judecată, asistență juridică, etc.) în sumă de 1 000 euro, a fost încetat. S-a menționat că nu se admite o nouă adresare în judecată cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri (f.d. 91, 94-95, 111-114, vol.I).

Ulterior, Judecătoria Centru, mun. Chișinău, prin încheierea din 27 septembrie 2016, a dispus admiterea renunțului lui Stoicev Dumitru la acțiune, în partea ce ține de încasarea prejudiciului moral (f.d. 179-180, vol.I).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 ianuarie 2017, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de către Stoicev Dumitru. S-a anulat ordinul nr. 280-c din 31 decembrie 2014 „Cu privire la concedierea din funcție a dlui Stoicev Dumitru” și s-a repus Stoicev Dumitru în funcția de șef al secției asistență locativă și imobiliară a DGLCA a Consiliului mun. Chișinău începând cu 31 decembrie 2014 până la 30 ianuarie 2017 inclusiv. S-a încasat din contul Consiliului mun. Chișinău în beneficiul lui Stoicev Dumitru, despăgubirea pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă în mărime nu mai mică decât salariul mediu lunar (f.d. 222-225, vol.I).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 17 mai 2017 a respins apelul declarat de Direcția generală locativ-comunală și amenajare a Consiliului mun. Chișinău și a

menținut hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 30 ianuarie 2017 (f.d. 241-248, vol. I).

La 15 septembrie 2017, DGLCA a Consiliului mun. Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă.

În motivarea recursului a indicat că instanța a interpretat în mod eronat legea și a lăsat fără apreciere faptul că angajarea intimatului a avut loc din momentul intrării în vigoare a hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău, la fel și plățile salariale au fost efectuate, iar omisiunea de a emite ordinul de restabilire în funcție imediată se pune pe seama secției cadre.

DGLCA a Consiliului mun. Chișinău consideră că, Stoicev Dumitru urma să intenteze un proces separat, privind obligarea administrației DGLCA a Consiliului mun. Chișinău, precum și sancționarea disciplinară a factorilor de decizie care nu au purces la emiterea imediată a ordinului de restabilire în funcție, în temeiul hotărârii judecătorești.

Menționează recurentul că argumentul instanței de apel, precum că ordinul de restabilire în funcție nu a fost emis la timp, nu poate constitui un motiv de bază pentru a-l repune pe Stoicev Dumitru, care a lipsit nemotivat de la locul de muncă, în ziua în care hotărârea a intrat în vigoare.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

După cum denotă din actele cauzei copia deciziei integrale a instanței de apel din 17 mai 2017, a fost expediată participanților la proces la 13 iulie 2017, sub nr. 11750, fapt reflectat în scrisoarea de expediere, însă la materialele cauzei careva dovezi în vederea recepționării copiei deciziei lipsesc (f.d.250, vol. I).

În consecință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul DGLCA a Consiliului mun. Chișinău s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 15 septembrie 2017, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017, în termen.

La 12 octombrie 2017, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului declarat de DGLCA a Consiliului mun. Chișinău cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Iar, la 19 octombrie 2017, intimatul Stoicev Dumitru a depus referință asupra recursului declarat de DGLCA a Consiliului mun. Chișinău invocând temeinicia deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, solicitând de a fi respins recursul.

Examinând temeiurile recursului declarat de DGLCA a Consiliului mun. Chișinău în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul DGLCA a Consiliului mun. Chișinău urmează a fi declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de DGLCA a Consiliului mun. Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod

direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de DGLCA a Consiliului mun. Chișinău.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Direcția generală locativ – comunală a Consiliului municipal Chișinău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva